

Vogn; i det andet Tilfælde løftedes to næsten tomme Vogne af Sporet ved Indkørselen til Gelsted Station og trak to andre Vogne med sig. I 4 Tilfælde er en Fjederstrop paa Lokomotivet sprunget. Indførelsen af de nye stærke Lokomotiver har ganske naturligt medført nogen Usikkerhed; det tager altid nogen Tid, inden Tjenestemændene lærer Behandlingen af disse nye Maskiner; men i øvrigt er man i Færd med at forstærke disse Fjederstroppe. I 4 andre Tilfælde er andre mindre Maskindele sprængt eller tabt; i eet Tilfælde standsede Toget, fordi Maskinen løb varm, og endelig knækkede paa Nørrebro Station Trækstangen paa en Vogn i et Tog, der medførte 800 Soldater. Der er i intet af disse 26 Tilfælde Grund til at bebrejde nogen noget væsentligt, og Materielleffene er af den Slags, at de ikke vil kunne undgaas, men tillige af en saadan Art, at de ikke kunde have foraarsaget nogen Ulykke.

Tilbage bliver 3 Tilfælde af noget alvorligere Art. Mandag den 28. Juli kørte et Tog paa Hellerup Station ind paa Spor I i Stedet for paa Spor III paa Grund af fejlagtig Signalgivning. Søndag den 10. August løb et Tog af Skinnerne paa Hellerup Station, idet den fungerende Stationsbestyrer gav Afgangssignal, og Lokomotivføreren satte Toget i Gang, uden at nogen af dem havde lagt Mærke til, at der ikke var givet Udkørselssignal. Og Onsdag den 20. August væltede paa Løsning Station en Vogn, og tre Vogne afsporede, fordi en Askekasse fra det ene af to i Toget indrangerede gamle Lokomotiver var faldet ned paa Skinnerne. Askekassen havde ikke været ordentligt fastgjort. Det sidste Tilfælde er ikke helt opklaret, men efter al Sandsynlighed foreligger der i alle disse tre Tilfælde Pligtforsømmelse fra Tjenestemændenes Side, endda fra to i Forening. Men vil man nu tage i Betragtning, hvilken uhyre Trafik der foregaar alene paa Hellerup Station, og at der, saaledes som disse to mere alvorlige Tilfælde viser, er truffet saadanne yderligere Foranstaltninger, at Ulykker dog ikke er indtraadte eller kunde indtræde, saa tror jeg dog, det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel) ikke burde fastholde sine Ytringer, men indrømme, at Statsbanerne har haft det 30te Uheld: at alt dette er passeret indenfor et saa kort Tidsrum og umiddelbart efter Bramminge-Ulykken. Hermed skal ikke være sagt, at der ikke er noget i Vejen, jeg vil kun ad-

vare imod, at man lader sig drive ud i Hysteri, der kunde skade den yderligere alvorlige Overvejelse af, hvad der er at gøre, og det gode Samarbejde imellem Publikum og Statsbanerne, som jeg for min Part vilde anse det for gunstigt at fremkalde, hvis det ikke findes, hvad maa-ske det ærede Medlems Udtalelser i øvrigt kunde være Udtryk for. Ministeriet har i disse Dage nedsat en Kommission med Gehejmekonferensraad G. A. Hagemann som Formand til at undersøge hele Sikkerhedstjenesten. Jeg skal betro det høje Ting, hvad Kommissionens højt ansete Formand sagde til mig: Kommissioner gør det ikke, det er Deres Pligt at sørge for, at Maskineriet kommer til at virke ovenfra og nedefter, som det skal. Udtalelsen er rigtig og slaaende. Vi kan ikke slaa os til Ro med, at vi nu har en Kommission. Sikkerhedstjenestens samvittighedsfulde Udførelse maa være Genstand for levende Omsorg fra Ledelsens Side, men alle vil forstaa, at man med største Interesse maa imødesee de Bidrag, som vil fremkomme fra denne kompetente Side.

Imidlertid vil jeg ikke forbigaa nogle af de væsentlige Anker, som her i Tinget er rettede mod Administrationen, om end jeg ikke endnu er i Stand til at tage endelig Stilling til dem. Der er først Lokomotivførerspørgsmaalet, som med saa megen Styrke er blevet rejst af det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen). Jeg har fra Lokomotivførerne og Lokomotivfyrbøderne selv faaet en Henvendelse, hvori man opfordrer mig til at undersøge deres Forhold, og dette har jeg lovet. Den ene Side af Lokomotivførerspørgsmaalet er Lokomotivfyrbødernes Forfremmelse til Lokomotivførere. Jeg gør dog her opmærksom paa, at dette jo i det allervæsentligste er et Lønspørgsmaal, og jeg finder ærligt talt, at man skyder over det rimelige Maal, naar man vil forlange, at Statsbanerne ikke maa lade Rangertjenesten udføre af Fyrbødere eller lejlighedsvis lade disse overtage Reservetjenesten. Lokomotivfyrbøderne bliver jo Lokomotivførere, naar deres Tur kommer til at opnaa denne bedre lønnede Stilling, og der vilde jo ikke være noget opnaaet for dem, om man kaldte dem Rangerlokomotivførere eller Reservelokomotivførere, naar man holdt dem paa samme Løn som nu. Noget andet er, om man lader dem vente for længe paa Forfremmelsen, og om man hjælper sig med Fyrbødere, hvor Forudsætningen er, at der skal være Lokomotivførere. Dette Spørgsmaal skal jeg undersøge omhyggeligt